

VOIEVODUL ȘTEFAN CEL MARE ȘI SFÂNT

RUTA CULTURAL-TURISTICĂ

Ruta Voievodului Ștefan cel Mare și Sfânt în România și în Republica Moldova

Ștefan cel Mare a fost cel mai mare domnitor pe care l-a avut Moldova, între anii 1457 – 1504. Calitățile sale de bun strateg și diplomat, inițiativele întreprinse pentru dezvoltarea culturii prin ctitorirea unui număr impresionant de biserici și mănăstiri și bătăliile purtate și câștigate pentru apărarea integrității țării l-au transformat într-un erou legendar.

Ruta Voievodului Ștefan cel Mare și Sfânt în România și Republica Moldova va străbate 9 localități din Republica Moldova și 20 de localități din România și treispezece domenii viticole, oferind, astfel, turiștilor o lecție de istorie și de spiritualitate prin intermediul obiectivelor turistice reprezentate de mănăstirile ctitorite, cetățile fortificate, hrubele (beciurile domnești) vechi de peste 500 de ani, a căror continuitate s-a păstrat până în zilele noastre și, nu în ultimul rând, a muzeelor în cadrul cărora sunt organizate expoziții cu artefacte din timpul domniei Voievodului Ștefan cel Mare și Sfânt.

Voievodul Ștefan cel Mare a venit la putere într-o Moldovă dezbinată, pe cale de a-și pierde identitatea, într-o Moldovă pe care a așezat-o din temelii.

Fiindcă pericolul otoman creștea vertiginos după căderea Constantinopolului, a crescut armata - "oastea cea mare" din răzeși și țărani, a consolidat militar cetățile aflate la graniță, creând un sistem de fortificații ce cuprindea cetăți dintre care patru se aflau pe râul Nistru: Cetatea Soroca, Cetatea Tighina, Cetatea Albă, Hotinul și Orhei - pe râul Răut. Dintre cele peste 40 de războaie și bătălii purtate, doar una a avut loc pe teritoriul actualei Republici Moldova și a rămas în istorie ca victorioasă luptă de la Lipnic împotriva tătarilor din anul 1469.

A avut o mare grijă pentru consolidarea economică a țării, stimulând relațiile comerciale externe, ceea ce i-a adus bani și faimă. Unul dintre cele mai importante drumuri comerciale ale Europei, „drumul miredeniilor”, trecea prin Moldova, iar Ștefan cel Mare a fost primul care a înțeles pe deplin importanța acestui mare avantaj și l-a exploatat în folosul său.

Pe vremea Domniei lui Ștefan cel Mare, Moldova devenise undă dintre cele mai importante regiuni de cultivare a viței de vie și producere a vinului în cadrul mănăstirilor. Viticultura și-a atins apogeul, iar postul de paharnic la curtea domnească a fost instituit anume de Voievodul Ștefan.

Numit de Papa Sixt al IV-lea drept „atlet al lui Cristos”, Ștefan cel Mare a acordat o atenție deosebită bisericii. Conducătorul Moldovei construiește un număr impresionant de lăcașuri de cult. Tradiția populară îi atribuie ctitorirea a 44 de biserici, dar în mod cert sunt cunoscute 32 de zidiri. A fost ctitorul multor mănăstiri și biserici din Moldova, cum e Căpriana, biserica veche de la Lăpușna, biserica de la Lipnic, iar la Țâpova, circulă legenda că s-ar fi cununat cu cea de-a treia soție a sa, Maria Voichița.

La 500 de ani distanță în timp, vorbim despre El ca și cum nici n-ar fi murit, ba chiar ar mai exista încă, undeva pe-aici, peste tot în Moldova, iar marile sale lecții - de strategie, diplomație, economie și creștinătate rămân de o uimitoare actualitate și astăzi.

Ruta Voievodului Ștefan cel Mare și Sfânt în România și în Republica Moldova reprezintă o oportunitate de conștientizare și de promovare a unei părți

din inestimabila moștenire pe care ne-a lăsat-o simbolul renașterii vieții culturale, spirituale și monahale pe teritoriul Moldovei, Basarabiei și Bucovinei.

Obiectivele turistice din Republica Moldova

1

2

3

4

5

6

7

8

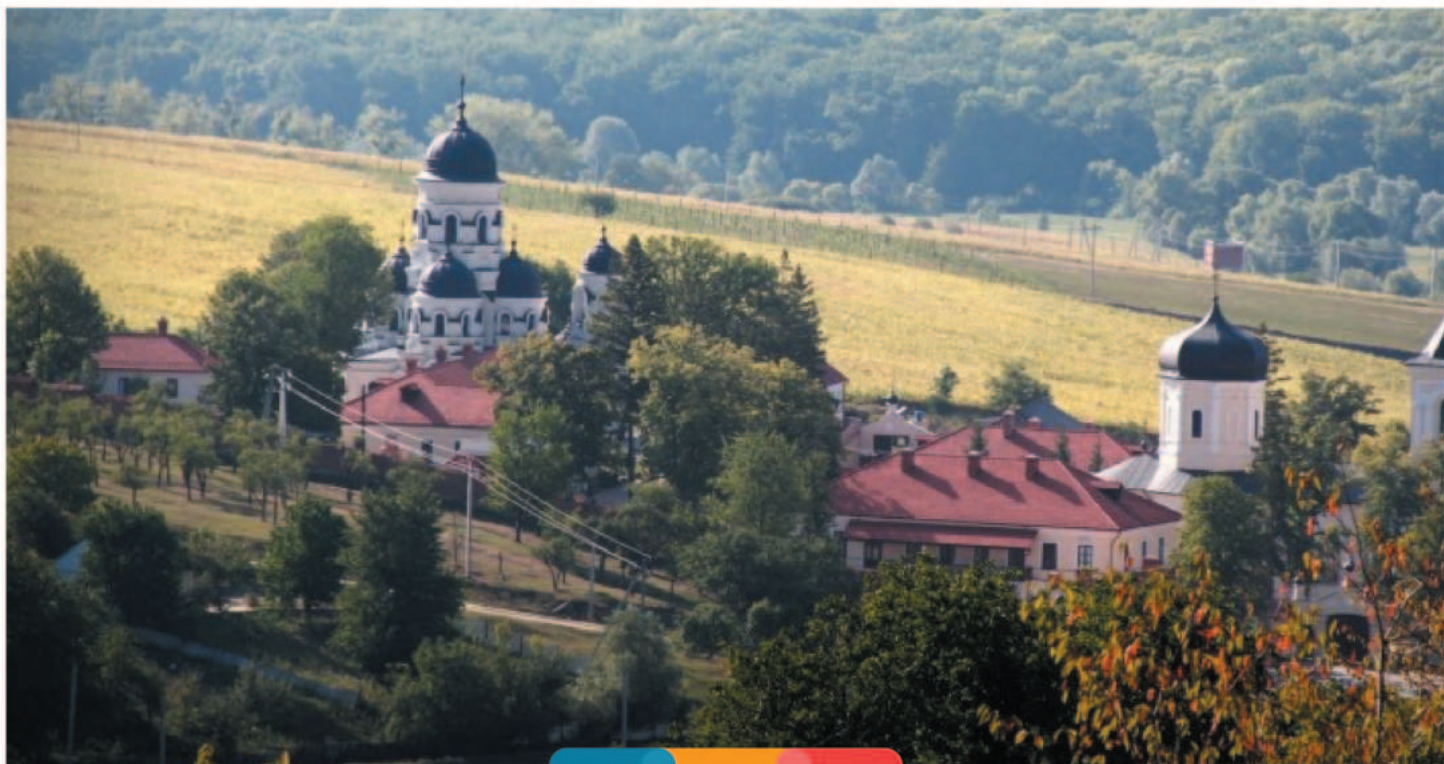
9

1. Mănăstirea Căpriana, ctitorită de Ștefan cel Mare, raionul Strășeni; 2. Rezervația cultural-naturală Orheiul Vechi, cetate și târg administrate de către Părcălabul Vlaicu, unchiul lui Ștefan cel Mare, raionul Orhei; 3. Cetatea Soroca, fortificație din timpul lui Ștefan cel Mare, raionul Soroca; 4. Satul Mereni, localitate de răzeși ctitorită de Ștefan cel Mare în 1475, raionul Anenii Noi; 5. Târgul Chișinău/Buiucani, localitate, fostă proprietate a lui Pan Vlaicu, unchiul lui Ștefan cel Mare, orașul Chișinău; 6. Cetatea Tighina, fortificație de pământ din timpul lui Ștefan cel Mare acoperită ulterior de cetatea din piatră, orașul Tighina; 7. Mănăstirea Țipova, complex rupestru de pe Nistru aflat în relație legendară cu Ștefan cel Mare, raionul Rezina; 8. Stejarul lui Ștefan cel Mare de la Cobălea, localitate aflată în legătură legendară cu Ștefan cel Mare, raionul Șoldănești; 9. Ștefan-Vodă regiune vitivinicolă cu indicație geografică protejată, IGP Ștefan-Vodă, raionul Ștefan-Vodă

1

Mănăstirea Căpriana,
ctitorită de Ștefan cel Mare

Dintre locașele monastice din Republica Moldova, cel mai vechi și cel mai semnificativ din punct de vedere al spiritualității și valorii istorice este Mănăstirea Căpriană.

Conform legendelor, dar și a unor documente scrise din secolele XVII-XIX, Voievodul Ștefan cel Mare și Sfânt este considerat ctitor de frunte al Mănăstirii Căpriană, dar și alți mari voievozi ai Țării Moldovei: Alexandru cel Bun, Petru Rareș, Alexandru Lăpușneanu și Vasile Lupu.

Străjuită de stejarii noduroși și înnegriți de vreme ai Codrilor Lăpușnei (sub coroana unuia se zice că Ștefan și-a tras sufletul după una din nenumăratele bătălii), mănăstirea își poartă cu smerenie tainele, lăsând legendele să zboare liber în jurul ei ca niște păsări în noapte. Cronicile timpului afirmă că în anul 1429, printr-un uric de-al domnului Alexandru cel Bun, Căpriană primește statutul de mănăstire domnească.

Prima biserică din piatră, cu hramul Adormirea Maicii Domnului, zidită în secolul al XV, reprezintă o operă arhitecturală clasică moldovenească din vremea lui Ștefan cel Mare. Urmare a distrugerilor provocate de cutremurele de pământ, vechea biserică de la Căpriană a fost refăcută de domnul Petru Rareș, în anul 1542.

În prezent Mănăstirea Căpriană este un Locaș Sfânt al Ortodoxiei, în cadrul căreia sunt adăpostite moaștele Sf. Ierarh Gavril, iar în memoria Voievodului Ștefan cel Mare și Sfânt la intrarea în mănăstire a fost înălțat un monument.

Lucrările de reconstrucție de ultimă oră constituie un argument în plus de a vizita această destinație, plasând-o în topul celor mai vizitate atracții turistice. Stilul de viață conservat al monahilor, bucătăria de excepție, peisajul inconfundabil, toate acestea constituie argumente pentru un îndemn la drumejie. Mănăstirea poate fi vizitată zilnic.

35

**Mănăstirea Căpriană
este situată în Republica Moldova,
la 35 de km. față de Chișinău.**

2

Rezervația cultural-naturală Orheiul Vechi,

cetate și târg administrate de către Pârcălabul Vlaicu,
unchiul lui Ștefan cel Mare

Orheiul Vechi, cu surprinzătoarele sale defileuri ce adăpostesc vechi rămășițe de cetăți, necropole, băi antice, chilii săpate în malul abrupt de către călugări, reprezintă un peisaj arheologic de excepție aflat în preajma satelor Trebujeni și Butuceni. Natura a construit aici un amfiteatru de o rară frumusețe, săpat de apele nu prea mari, dar îndărăt nice al Răutului, ce a fost folosit, de milenii, și pentru condițiile sale remarcabile de apărare.

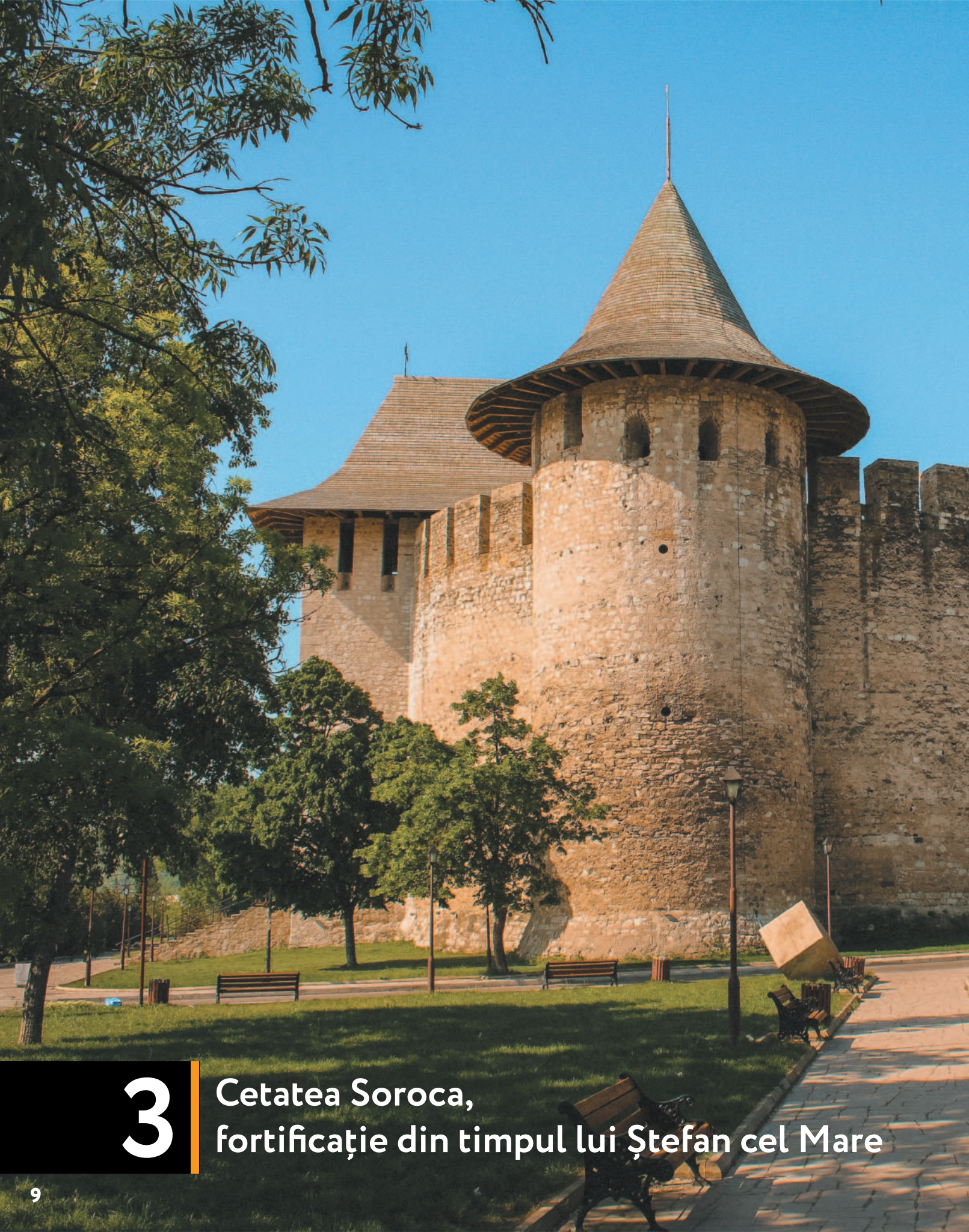
Pe parcursul istoriei acest loc a adăpostit multiple fortificații geto-dace (secolele VII-I î.Hr.), așezări vechi românești (secolele V-XIII), două urbe medievale - orașul mongol Șehr al-Cedid (cca 1339-1369) și orașul Orheiul Vechi (cca 1370-1540), ultimul cuprinzând și splendida cetate a Orheiului, edificată la hotarul de est al Țării Moldova de către Ștefan cel Mare. Prădalnicele năvăliri ale tătarilor din vara anului 1469 l-au făcut pe Ștefan cel Mare să întărească apărarea țării de-a lungul Nistrului, construind și o citadelă întărită la Orhei, astfel protejând și căile comerciale ce treceau prin acest oraș.

Orheiul Vechi este și cel mai important nod turistic din Republica Moldova. În această zonă există un patrimoniu cultural-natural de excepție, un patrimoniu cultural imaterial bine conservat, precum și o infrastructură turistică dezvoltată cu pensiuni și restaurante. În preajmă se află cunoscutele Pivnițe Brănești amenajate în galeriile subterane, complexul rupestru „Epoca de piatră” și conacul Balioz (secolul XIX) din Ivancea. La sfârșitul verii se organizează Festivalul de muzică clasică în aer liber “DescOperă”.

52

Rezervația cultural-naturală Orheiul Vechi se află în Republica Moldova, la o distanță de 52 de km. față de Chișinău.

3

Cetatea Soroca,
fortificație din timpul lui Ștefan cel Mare

Bijuteria calmă și imperturbabilă a nordului, Cetatea Soroca străjuiește de peste cinci sute de ani curgerea apelor Nistrului. Războaiele, cataclisme, schimbările vertiginoase de regimuri și indiferența oamenilor n-au reușit s-o afecteze prea mult.

Cetatea Soroca a fost ctitorită de Ștefan cel Mare pe malurile Nistrului pentru a întări apărarea regiunilor de nord ale Moldovei – ținuturile Hotinului, Orheiului și ale Sorociei, în urma atacurilor virulente ale armatelor sultanului Bayezid, după ce a pierdut cetățile de la Dunăre și de la Marea Neagră.

Pentru prima dată fortificația este pomenită în hrisoave la 12 iulie 1499 în legătură cu un oarecare "Coste, pârcălab de Soroca". Ștefan cel Mare avea nevoie de această cetate nu numai din punct de vedere militar și politic, ci și economic. Vadul era folosit nu numai de invadatori, ci și de către negustori, deoarece prin valea Nistrului treceau două căi comerciale importante care se aflau sub protecția cetății.

Fortăreața de lemn și pământ a continuat să funcționeze cu același statut și destinație și pe timpul feciorilor lui Ștefan - Bogdan cel Orb și Ștefăniță, și în prima domnie a lui Petru Rareș. Ulterior acesta construiește, pe resturile vechii cetăți, o cetate nouă, din piatră, care se păstrează și astăzi într-o stare excepțională.

Tot la Soroca, pe malul abrupt al Nistrului, ca o săgeată ce se împlântă în cer, se înalță Lumânarea Recunoștinței, un monument al Poetului anonim, autor al Baladei Miorița. Cei care îndrăznesc să urce cele 654 de trepte până la ea de la malul râului, sunt răsplătiți cu o spectaculoasă panoramă asupra întregului oraș.

155

**Cetatea Soroca
se află în Republica Moldova,
la o distanță de 155 de km. față de Chișinău.**

4

Satul Mereni, raionul Anenii Noi
localitate de Răzești ctitorită de Ștefan cel Mare în 1475

Istoria scrisă a satului Mereni începe în anul 1475, când Domnitorul Țării Moldovei, Ștefan cel Mare, oferă sătenilor o diplomă prin care stipula drepturile sătenilor asupra moșiei strămoșești. Apărat de codri, situat pe coline, Mereniul există pentru a ilustra versurile baladei "...pe un picior de plai, pe o gură de rai". Cele mai vechi urme de locuință umană sunt datate cu circa 6000 de ani în urmă. Păstori nomazi veniți din stepele euroasiatice au îndrăgit atât de tare aceste locuri mănoase, încât au hotărât să-și schimbe însăși esența propriei existențe și să devină sedentari.

În timpul săpăturilor arheologice de lângă Mereni au fost găsite vase de ceramică din mil. IV-III î.H., armament din sec. IV-III î.H., -vârfuri de săgeți din argint și bronz, spade din fier, pumnale, monezi de aur și argint ce pot fi văzute în Muzeul de Istorie și Etnografie din localitate, amenajat într-un edificiu istoric de la începutul secolului XX.

Mănăstirea Căpriană a fost ctitoria unor răzeși din satul Mereni, iar fica unuia dintre cei mai de văză oameni ai locului, nepoata egumenului mănăstirii, Marena, devine soția lui Alexandru cel Bun. Frumoasă și plină de talente tânăra doamnă, brodează timp de patru ani și dăruiește mănăstirii în anul 1431 un prețios epitrahil, care este considerată ca fiind cea mai veche broderie de acest fel cunoscută până astăzi.

Acum Mereni este un sat de gospodari care, însă, a fost afectat puternic de regimul sovietic, prin represiuni și deportări masive a localnicilor în Siberia, în anii 40 ai secolului XX. Sătenii păstrează cu grijă memoria acelor cumplite vremuri, iar Muzeul în aer liber dedicat memoriei victimelor deportărilor și represiunilor politice este singurul de acest gen din Republica Moldova.

25

Satul Mereni
se află la o distanță de 25 de km
față de orașul Chișinău.

5

Târgul Chișinău,
în prezent capitala Republicii Moldova
localitate, fostă proprietate a lui Pan Vlaicu, unchiul lui Ștefan cel Mare

Actuala capitală a Republicii Moldova, Chișinăul apare în documente, la data de 17 iulie 1436, când domnitorii Iliaș și Ștefan al II-lea (în aceea perioadă domnitorii se schimbau mai des decât obielele opincilor, uneori mai domneau și în duet) i-au dat lui Oncea logofăt mai multe moșii ca răsplată pentru slujba credincioasă. Mai târziu, pe la anul 1466, printr-un document emis la curtea lui Ștefan cel Mare, seliștea Chișinăului, de la Fântâna Albișoarei, cu tot cu moară, îi revine lui Vlaicu-Pârcălab, unchiul acestuia. Așa că Vlaicu-Pârcălab (al cărui nume îl poartă azi una din străzile centrale) a fost, cum s-ar zice, proprietarul viitoarei capitale, care apoi a revenit fiilor și nepoților, cam vreme de o sută de ani. Pe la anul 1641, domnitorul Vasile Lupu trece Chișinăul sub stăpânirea Mănăstirii Sfânta Vineri din Iași și așa rămâne până în secolul XIX.

Partea de jos a orașului e construită în stil medieval, cu străzi sub formă de raze, răsfrate în jurul Pieței Vechi. Granița dintre orașul vechi și cel nou, construită după anul 1812, adică după anexarea Basarabiei de către Imperiul Rus, cu străzi paralele și perpendiculare, după modelul rusesc, era pe unde trece acum strada Columna.

Cartierele moderne ale orașului s-au trasat după mâna ușoară a mitropolitului Bănulescu-Bodoni, persoană extrem de influentă pe acele timpuri, și schițele inginerului hotarnic Ozmîdov – catedrala, grădina publică, mitropolia... Nicolae Iorga, oaspete des al Chișinăului, îl descrie privind de pe geamul hotelului Suisse, clădirea ce se află

și acum la colțul bulevardului Ștefan cel Mare cu strada Mitropolit Bănulescu-Bodoni: În otel sunt și români. Încolo par a fi numai străini.

Toți umblă foarte măreț, chiar și un bătrân pleșuv, care are un cucui mare, ca un nasture, drept în vârful goliciunii capului său. Femeile, toate pudrate, foșnesc în rochii de mătășă. Mă gândesc la echipajele de o înaltă și scumpă eleganță, trase de cai focosi, care au fulgerat pe lângă birja nenorocitului ce ne-a adus aici. Am văzut și rochii de dantele târate prin praful străzilor. Aici ne-au întrecut...

Chișinăul secolului XIX s-ar datora celebrului său primar, Carol Schmidt, arhitectului Alexandru Bernardazzi, inginerului Nicolae Țiganco, Chișinăul postbelic - lui Alexei Șciusev, cel mai mare arhitect pe care l-a avut Uniunea Sovietică, autor, pe lângă circa 1000 de proiecte în URSS, dar și în lume, al Mauzoleului lui Lenin de pe Piața Roșie din Moscova. Monumentul lui Ștefan cel Mare și Sfânt a fost inaugurat la 29 aprilie 1928, cu ocazia împlinirii a 10 ani de la Unirea Basarabiei cu România. Acesta reprezintă una din cele mai importante opere ale reputatului sculptor basarabean din perioada interbelică, Alexandru Plămădeală. În perioada celui de-al Doilea Război Mondial a fost transferat de două ori în România. Apoi, a fost mutat din loc în loc, pentru a nu face concurență monumentului lui Lenin și tocmai la 31 august 1990, când s-a marcat un an de la proclamarea Limbii Române drept limbă de stat, a fost dezvelit după restaurare în conformitate cu proiectul inițial.

0

Monumentul geografic, istoric și cultural “kilometrul zero” reprezintă locul de unde pornesc atât pentru locuitorii capitalei, cât și pentru oaspeții ei.

6

Cetatea Tighina,
fortificație de pământ din timpul lui Ștefan cel Mare
acoperită ulterior de cetatea din piatră

Niciuna dintre cetățile Moldovei nu a avut o viață atât de tumultuoasă ca Tighina. Croită și răscroită, cucerită și pierdută, iată că a rezistat timpurilor, tunurilor și nepăsării oamenilor și, de peste 500 de ani "...aceste ziduri de un pitoresc remarcabil se oglindesc, tăcute, în apa Nistrului, înălțându-și jgheburile ca niște pumni strânși ai Europei", precum zicea Octavian Goga.

În sec XV, Tighina devine un punct important în drumul comercial moldovenesc care lega Europa Occidentală cu Orientul, numit și Drumul Tătăresc.

Dar, acest drum și acest vad nu era important doar pentru negustori. Hoardele tătarăști atacă tot mai des și mai virulent țara, iar Ștefan cel Mare se vede nevoit să construiască la acest vad al Nistrului o cetate. Ridică în tâi din pământ și lemn, cu șanț și val de apărare, a fost ulterior întărită tot mai mult, astfel că cetatea a ajuns să fie considerată drept cea mai fortificată din întreaga Moldovă și a fost de necucerit pe vremea întregii domnii a Voievodului Ștefan cel Mare, constata Dimitrie Cantemir în "Descrierea Moldovei".

În vara anului 1538, mult după moartea Voievodului, sultanul Suleyman Magnificul intră în Moldova și ocupă Tighina. Se instaurează regimul suzeranității și o parte din teritoriul Moldovei este transformată în provincie a imperiului otoman, adică în raia. Tighina devine raia și este rebotezată Bender - în turcă trecătoare întărită sau port.

Turcii hotărăsc să fortifice cetatea lui Ștefan cel Mare, construind, încă un rând de pereți de piatră. În pofida încercărilor repetate ale lui Ion Vodă cel Viteaz și Mihai Viteazul, Tighina nu a mai fost recuperată de către români.

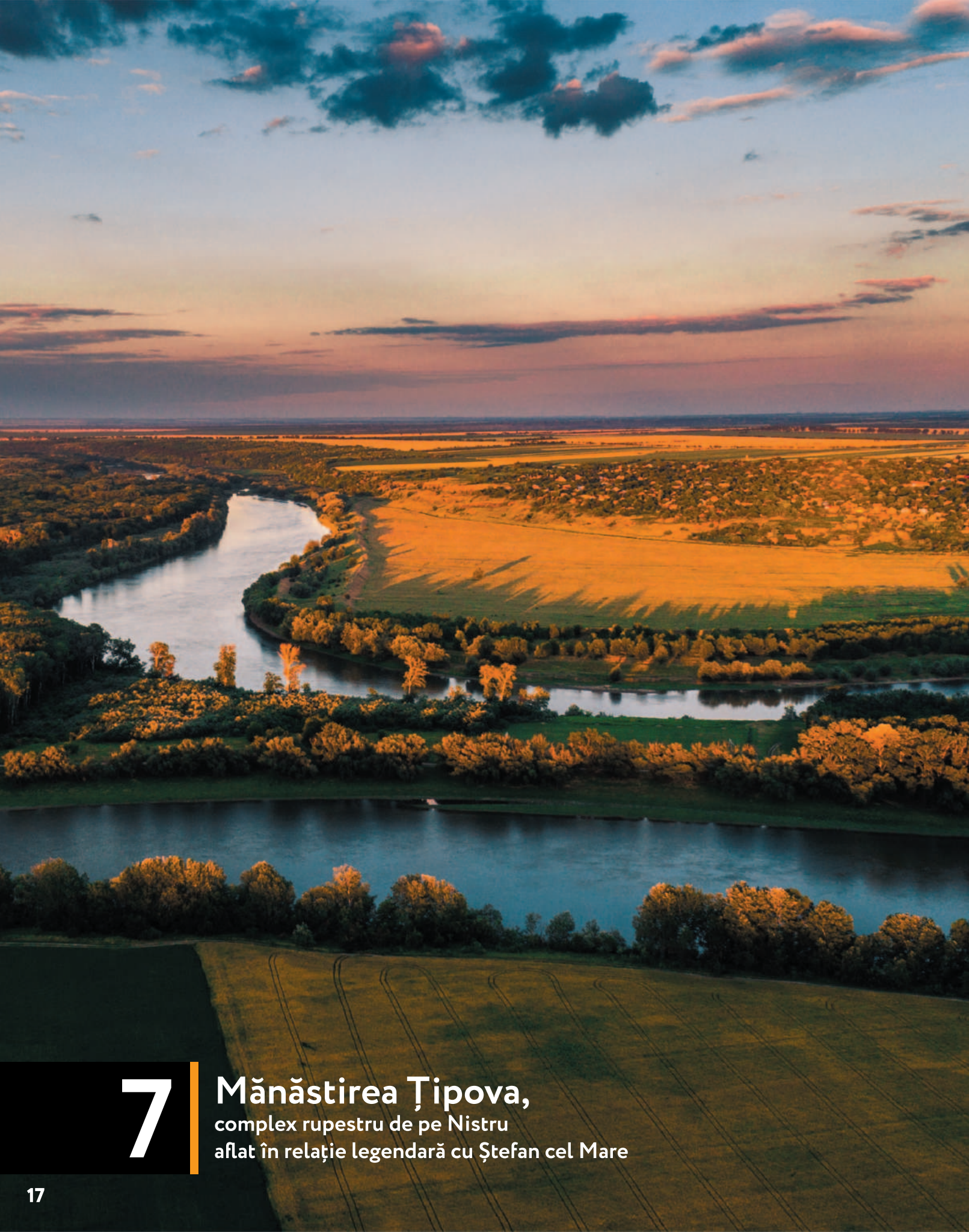
După înfrângerea de la Poltava (1709), la Bender s-a refugiat pentru câțiva ani regele Suediei Carol al XII-lea. Se presupune că în suita acestuia era și celebrul baron Munchausen, căruia chiar i s-a înălțat un bust în preajma cetății.

Cetatea a avut mult de suferit în timpul războiului ruso-turc din 1768-1774, iar în noiembrie 1789 a fost cucerită de kneazul Potiomkin, primind, drept apreciere și omagiu, o coroană de lauri din aur de la Ecaterina a II-a. Cetatea a fost restaurată între 2008 și 2012.

51

Cetatea Tighina (Bender)
se află la o distanță de 51 km. față de Chișinău.

7

Mănăstirea Țipova,
complex rupestru de pe Nistru
aflat în relație legendară cu Ștefan cel Mare

Mănăstirea Tîpova este o mănăstire rupestră aflată pe malul drept al Nistrului, la 42 de kilometri sud de orașul Rezina. A fost săpată în malul înalt și abrupt de piatră, la 100 de metri mai sus de nivelul Nistrului. În apropiere se află satul Tîpova și un riuleț cu același nume.

Loc de pelerinaj și de turism mistic, Tîpova este înconjurată de o aură densă de legende, mituri și adevăruri spuse cu jumătate de gură. Pe aici, prin galeriile înfricoșătoare ale mănăstirii rupestre, unii romantici încă mai caută rămășițele lumești ale cântărețului antic Orfeu care, se zice, a fost îngropat în peștera uneia dintre cascadele locale. Altă fantomă care hălăduiește pe aici, neconsolată, dar plină de nobile intenții, este a sufletului nepocăit al soției lui Ștefan cel Mare – Maria Voichița, care s-ar fi cununat între pereții acestei mănăstiri. Li se arată celor aleși și îi conduce discret pe cărări întortocheate și treceri înguste, claustrofobice, către comorile îngropate altădată aici.

Fiind considerat un „Loc al Puterii”, la Tîpova vin ufologi, cabaliști, mistici, yoghini, cititori în aure, bioenergeticieni din toate colțurile lumii

De asemenea, mulți cred că „pe fundul Cascadei Morților se găsește o piatră care îndeplinește dorințele”.

Acest complex monastic se evidențiază printr-o compoziție arhitecturală complicată, alcătuită din biserică și clopotniță, chilii, balcoane, terase săpate pe trei nivele, rămășițele unei scări grandioase ce cobora spre râu. Pe timpuri, complexul avea și menire strategică – de a reține năvălirea hunilor, sciților, mongolilor, polonilor, tătarilor și turcilor. Fiecare dintre mănăstirile rupestre reprezintă complexe cu mai multe încăperi. De exemplu, mănăstirea rupestră de la Tîpova, închisă în 1949 și redeschisă în 1994, este alcătuită din trei complexe monastice. Primul include Biserica „Sf. Cruci” și câteva chilii, înființată, în sec. XI - XII. Al doilea include Biserica „Sf. Nicolae”, săpată în sec. XIV - XV. Al treilea cuprinde 18 încăperi din sec. XVI - XVIII, unite prin treceri interioare, cu scări, galerii deschise și balcoane.

92

**Mănăstirea Tîpova
se află la o distanță de 92 km față de Chișinău.**

8

Stejarul Lui Ștefan Cel Mare de la Cobâlea,
localitate aflată în legătură legendară cu Ștefan cel Mare

Dominând împrejurimile cu statura sa voievodală, acest stejar are o istorie pe care puține ființe vii ar fi putut s-o aibă. E pomenit pentru prima dată în documentele locului la 1456, cu un an înainte de începutul domniei lui Ștefan cel Mare.

Legenda zice că după o luptă crâncenă din apropierea satului Cobîlea în care a biruit tătarii, Voievodul Ștefan cel Mare a dat ordin să se înalțe o bisericuță, așa cum îi era obiceiul, după orice victorie. Bine, alte locuri au beneficiat de mănăstiri întregi, dar cine să ghicească algoritmul după care s-a condus Voievodul? Și s-a înălțat această bisericuță la marginea satului, lângă acest stejar, la umbra căruia Ștefan s-a odihnit după lupte. Mai trecuse pe aici de nenumărate ori, căci acesta era drumul către trecătoarea peste Nistru de la Vadul Rașcov. Se zice că zidurile bisericii au fost ridicate din pene și albuș de ou.

În timpul unei furtuni îngrozitoare un fulger a despicat unul dintre ramurile cele mai mari ale stejarului, lăsând o rană imensă din care s-a format o scorbură. În timpurile năvălirilor străine, temându-se de vandalizarea bisericii, locuitorii satului au scos tezaurul și l-au ascuns în scorbură. Dar cei care au acoperit cu mortar scorbură ca să nu lase să pătrundă mușgaiul în măduva copacului s-au temut să bage mâna în scorbură, așa că gândurile localnicilor încă sunt tulburate de ideea că înăuntrul acestui stejar sunt ascunse comori. Învăluit de șoapte, taine și legende, stejarul ține și azi piept furtunilor, arșiței și ne oferă o îndelungată lecție de demnitate. Nu e obligatoriu să te frângi sub vremi, poți face ca vremurile să se rupă sub tine.

125

**Stejarul lui Ștefan cel Mare
se află în localitatea Cobîlea, Șoldănești,
la o distanță de 125 km. față de Chișinău.**

9

Ștefan – Vodă regiune Vitivinicolă
cu indicație geografică protejată, IGP Ștefan Vodă

Localitatea Ștefan Vodă poartă numele Marelui Voievod la dorința locuitorilor băștinași ai orașului care în 1990 au reușit să-și formalizeze inițiativa. Teritoriul acestui raion cuprinde localitățile denumite tradițional „Satele hănești”, deoarece începând cu anul 1538 nu au mai aparținut principatului Moldovei, ci Raialei Tighinei cărmuită de hanii tătari crimeeni în numele împărăției turcești. În anul 1812 devin posesiuni ale Împărăției rusești pînă în 1917. Istoria orașului datează din anul 1909, când a fost întemeiată colonia germană Kizil. Coloniștii au depus o muncă enormă pentru desțelenirea pământului și pentru construcția caselor. La 23 decembrie 1964 se înființează raionul Suvorov cu Centrul raional Suvorov, pe baza satului Kizil.

Astăzi Ștefan Vodă îi ademenește pe toți cei împătimiți de peisajele de vis așternute la gurile Nistrului și de încântătoarele podgorii vitivinicole cu indicație geografică protejată. Vizitatorii rămân impresionați de numărul mare de localități vechi, care prin denumirile locale amintesc de un trecut zbuciumat. Românii, turcii, tătarii, nemții, ucrainenii, bulgarii și-au avut aici vetrele satelor, iar căile comerciale de-a lungul fluviului legau principalele orașe din regiune cu târgurile din Europa și Asia pe celebrul „Drum moldovenesc”.

„Pădurea Împărătească” făcea parte din domeniile țarilor ruși (Crocmaș), iar „Grădina Turcească” (Talmaza) este considerată una dintre primele arii naturale protejate din Europa.

În proximitatea localității Ștefan Vodă, la Căușeni se află una dintre cele mai vechi și valoroase biserici din Republica Moldova și poartă hramul „Adormirea Maicii Domnului”. Biserica este pe jumătate îngropată în pământ, spre a fi cât mai discretă și mai puțin stânjenitoare în fața păgânilor necredincioși. În acea vreme, se pedepsea cu moartea ridicarea oricărui lăcaș mai mare decât un oștean pe cal. Lucrările la biserică se făceau noaptea, iar ziua locul era acoperit cu lemne și iarbă, pe dinafară arătând ca un hambar.

Picturile murale din interior reprezintă ultima etapă în dezvoltarea frescei medievale în Moldova. Acustica bisericii este incredibil de autentică și vie, căci, din loc în loc, în bolțile bisericii, arhitecții au zidit oale de lut, ca niște vechi secrete ale acusticii. Acum biserica își trăiește o a doua viață, fiind în proces de restaurare.

87

**Biserica din Căușeni se află
la o distanță de 87 km. față de Chișinău.**

Alte atracții turistice din Republica Moldova:

RAIONUL STRĂȘENI

1. Biserica „Adormirea Maicii Domnului”;
2. Complexul etno - cultural „Vatra”;
3. Conacul “Zamfirache Ralli”, Dolna;
4. Vinăria „Chateau Cojușna”;
5. Vinăria „Poiana”

RAIONUL ORHEI

6. Mănăstirea rupestră;
7. Pensunile turistice de la Orheiul Vechi;
8. Complexul de meșteșuguri „Arta rustică”, Clișova Nouă;
9. Casa-muzeu „Alexandru Donici”;
10. Vinăria „Brănești”;
11. Vinăria „Chateau Vartely”;

RAIONUL SOROCA

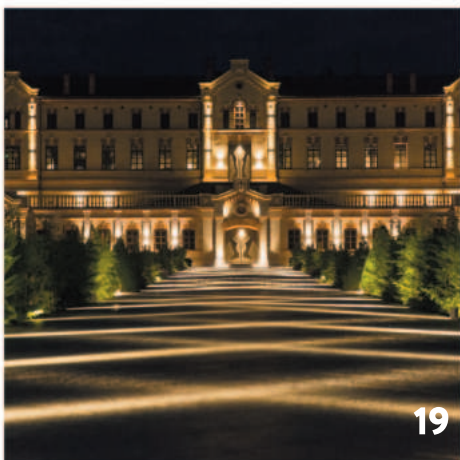
12. Muzeul de Istorie și Enografie a orașului Soroca;
13. Lumânarea Recunoștinței;
14. Dealul Țiganilor;

RAIONUL HINCEȘTI

15. Conacul „Manuc Bey”;

RAIONUL ANENII NOI

16. Muzeul Satului de Istorie și Etnografie al satului Mereni
17. Complexul Memorial „Cap de Pod Șerpeni”;
18. Vinăria Asconi;
19. Castel Mimi;

CHIȘINĂU

- 20. Monumentul „Ștefan cel Mare și Sfânt”;
- 21. Muzeul Național de Istorie a Moldovei;
- 22. Muzeul Național de Etnografie și Istorie Naturală;
- 23. Muzeul Național de Artă al Moldovei;
- 24. Muzeul de Istorie a orașului Chișinău - Turnul de Apă;
- 25. Combinatul de vinuri „Cricova”;
- 26. Combinatul de vinuri de calitate „Mileștii Mici”;

TRANSNISTRIA

- 27. Cetatea Tighina;
- 28. Complexul Memorial „Piața Eroilor”;

RAIONUL REZINA

- 29. Mănăstirea Saharna;
- 30. Hanul lui Hanganu, satul Lalova;

RAIONUL OCNIȚA

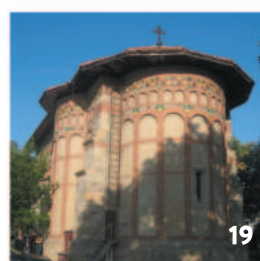
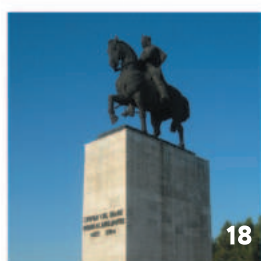
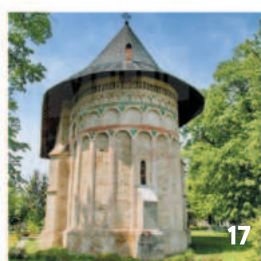
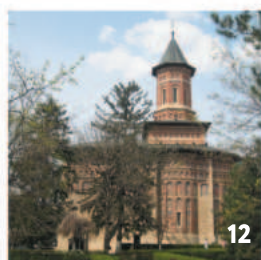
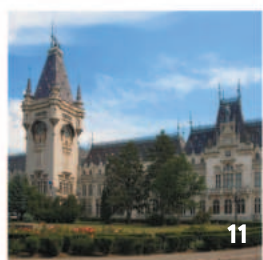
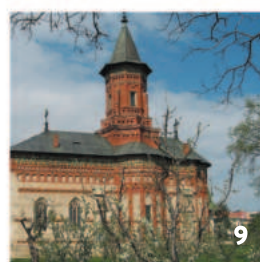
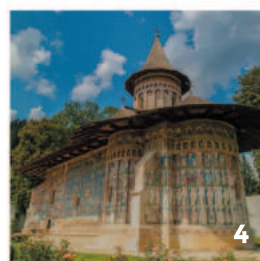
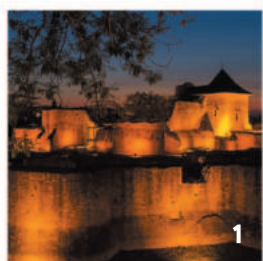
- 31. Conacul lui Constantin Stamati;

RAIONUL ȘTEFAN VODĂ

- 32. „Vinăria Purcari”, complexul turistic Purcari;
- 33. Complexul vinicol „ET Cetera”;
- 34. Gospodăria meșterilor populari „Pavel Țăranu”, Satul Cioburciu.

Obiectivele turistice din România:

1. Cetatea Sucevei, județul Suceava 2. Mănăstirea Putna – Biserica ‘Adormirea Maicii Domnului’, județul Suceava 3. Biserica ‘Sfânta Cruce din Pătrăuți’, județul Suceava 4. Biserica ‘Sfântul Gheorghe’ a fostei Mănăstiri Voroneț, județul Suceava 5. Biserica ‘Tăierea capului Sfântului Ioan Botezătorul’ din Reuseni, județul Suceava 6. Biserica cu hramul ‘Înălțarea Sfintei Cruci’ din Volovăț, județul Suceava 7. Biserica cu hramul ‘Sfântul Ilie’ din Comuna Scheia, județul Suceava 8. Mănăstirea Sfântul Nicolae Popăuți, județul Botoșani 9. Biserica ‘Sfântul Gheorghe’ din Hârlău, județul Iași 10. Biserica ‘Cuvioasa Parascheva’ și ruinele Beciului Domnesc din Cotnari 11. Palatul Culturii Iași 12. Biserica cu hramul ‘Sfântul Nicolae’, județul Iași 13. Biserica Mănăstirii Dobrovăț, cu hramul ‘Pogorârea Sfântului Duh’, județul Iași 14. Cetatea Neamț – ‘cuibul de vulturi al Moldovei medievale’, județul Neamț 15. Curtea Domnească și Biserica cu hramul ‘Sfântul Ioan Botezătorul’ – din Piatra Neamț, județul Neamț 16. Mănăstirea Neamț, județul Neamț 17. Mănăstirea Războieni, județul Neamț 18. Ansamblul monumental Podul Înalt-Vaslui (legat de lupta de la Vaslui – 10.01.1475, sat Băcăoani, comuna Munteni de Jos) 19. Ansamblul Curților Domnești de la Vaslui și a Bisericii Domnești ‘Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul’ din Vaslui 20. Biserica ‘Adormirea Maicii Domnului din Borzești-Bacău, județul Bacău

1

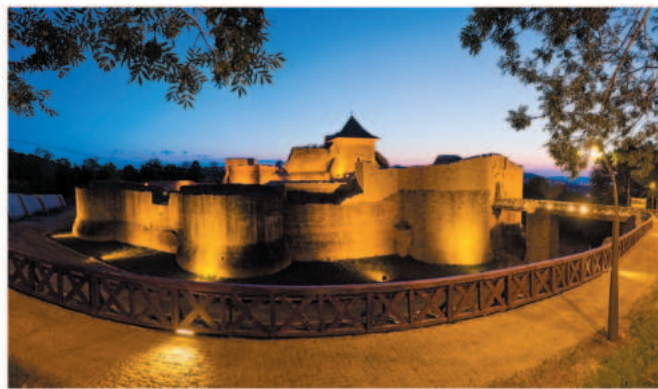
Cetatea de Scaun a Sucevei - cea niciodată cucerită de o sabie străină!

Cetatea de Scaun a Sucevei se află în municipiul cu același nume și a fost construită la sfârșitul secolului al XIV-lea, fiind prima reședință a domnilor Moldovei timp de aproape 200 de ani. Astăzi este declarată monument istoric de interes național.

Cetatea de Scaun a Sucevei a fost construită în timpul domniei lui Petru I Mușat, însă maxima dezvoltare o cunoaște în timpul Voievodului Ștefan cel Mare. Ansamblul arhitectonic medieval, alcătuit din castel și ziduri de apărare, a fost consolidat și completat în cadrul unui vast proiect cu finanțare europeană în perioada 2010-2015, redându-i aspectul impunător, intrat în legendă, dar și sublima strălucire princiară din trecut.

Datorită expoziției permanente realizate într-o manieră accesibilă și atractivă pentru publicul larg, cu sisteme multimedia interactive (ghizi virtuali, holograme, carte virtuală etc.) și cu spectacole de sunet și lumină, unice la nivel național, Cetatea de Scaun a Sucevei are anual aproape 200.000 de vizitatori.

În fiecare an, la mijlocul lunii august, în Cetatea de Scaun a Sucevei se desfășoară Festivalul de Artă Medievală "Ștefan cel Mare", la care participă ordine și trupe medievale din țară și din străinătate și care atrage zeci de mii de spectatori, fiind cel mai mare festival de gen din țară. Acesta este urmat de "Bucovina Rock Castle", un important festival internațional de rock, care se desfășoară într-o locație inedită - șanțul de apărare al Cetății de Scaun - și care se bucură de prezența a peste 9000 de spectatori.

2

Mănăstirea Putna – biserica cu hramul "Adormirea Maicii Domnului"

Mănăstirea Putna, numită de poetul Mihai Eminescu "Ierusalimul Neamului Românesc", a fost ctitorită de Voievodul Ștefan cel Mare și Sfânt în perioada 1466 – 1469, fiind concepută ca necropolă domnească. În biserica cu hramul "Adormirea Maicii Domnului" se află mormântul lui Ștefan cel Mare și Sfânt precum și alte treisprezece morminte care aparțin familiei Mușatinilor.

Muzeul Mănăstirii Putna vernisează artefacte care au aparținut Voievodului Ștefan cel Mare și Sfânt, printre acestea numărându-se icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului adusă din Constantinopol în 1472 de către doamna Maria de Mangop, soția Voievodului Ștefan cel Mare și craniul Sfântului Ierarh Ghenadie, îmbrăcat în argint aurit și dăruit mănăstirii de ctitorul ei în anul 1488, despre care legendele povestesc că făcea minuni.

Mănăstirea Putna este localizată la 72 de kilometri de Cetatea de Scaun a Sucevei, în comuna Putna, județul Suceava.

3

Biserica cu hramul “Înălțarea Sfintei Cruci” din Pătrăuți

Biserica cu hramul „Înălțarea Sfintei Cruci” din Pătrăuți a fost ctitorită în anul 1487 de Sfântul Voievod Ștefan cel Mare. Biserica din Pătrăuți este considerată a fi cea mai veche biserică păstrată dintre ctitoriile domnitorului, cea mai veche biserică ortodoxă din România, care a fost inclusă pe lista Patrimoniului UNESCO din anul 1993 (în grupul Bisericile pictate din nordul Moldovei) și cea mai veche biserică construită în stil moldovenesc, ce se mai păstrează astăzi în forma ei originală.

Biserica a fost pictată la exterior, doar pe peretele de apus, în jurul portalului gotic de intrare în biserică, iar scena reprezentată este "Judecata de Apoi", culorile folosite fiind galbenul (ocrul). Ansamblul Bisericii Înălțarea Sfintei Cruci se află în comuna Pătrăuți, la 13 km de Suceava.

4

Biserica cu hramul “Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” a fostei Mănăstiri Voroneț - Capela Sixtină a Estului

Ctitorită de Voievodul Ștefan cel Mare și Sfânt la 1488, Mănăstirea Voroneț cu biserica având hramul “Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” se numără printre bijuteriile Bucovinei și este inclusă din anul 1993 pe lista Patrimoniului Mondial UNESCO.

Faima Mănăstirii Voroneț se datorează uimitoarelor fresce ce descriu scene biblice pictate în culori armonioase predominând albastrul cerului bucovinean, fresce care i-au adus denumirea de „Capela Sixtină a Estului”, sub care este cunoscută în toată lumea.

De remarcat este faptul că, după 530 de ani de la înălțarea ei, biserica Sfântul Gheorghe a mănăstirii Voroneț în care a fost înmormântat în 1496 Daniil Sihastrul, duhovnicul și sfătuitorul Voievodului Ștefan cel Mare și Sfânt, continuă să-și uimească vizitatorii cu frumusețea ei rară și plină de rafinament.

Mănăstirea Voroneț se află la 36 de kilometri de orașul Suceava și la 4 kilometri de Gura Humorului.

5

Biserica “Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul” din Reuseni

Biserica Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul din Reuseni este considerată a fi ultima ctitorie a Voievodului Ștefan cel Mare și Sfânt deoarece a fost construită în perioada 1503-1504.

Biserica este situată în satul Reuseni din comuna Udești, la o distanță de aproximativ 15 km sud-est de municipiul Suceava.

6

Biserica “Înălțarea Sfintei Cruci” din Volovăț - Biserica De Piatră

Biserica cu hramul “Înălțarea Sfintei Cruci” a fost construită de Voievodul Ștefan cel Mare și Sfânt între anii 1500-1502.

Biserica este situată în comuna Volovăț din județul Suceava și se află la o distanță de 35 de km de municipiul Suceava.

7

Biserica cu hramul “Sfântul Ilie”

Biserica cu hramul “Sfântul Ilie” a fost ctitorită de către Voievodul Ștefan cel Mare și Sfânt în anul 1488, astăzi fiind biserică de mir.

Biserica se află în satul Sf. Ilie din Comuna Scheia, la o distanță de aproximativ 1,5 km de municipiul Suceava.

8

Mănăstirea Sfântul Nicolae Popăuți

Mănăstirea Sfântul Nicolae Popăuți a fost ctitorită de Ștefan cel Mare în 1497. Monumentul este reprezentativ pentru "stilul moldovenesc" (o îmbinare de elemente bizantice și gotice) ce s-a ctitorit sub patronajul Voievodului.

Ansamblul Mănăstirii Popăuți a fost inclus pe Lista monumentelor istorice din județul Botoșani din anul 2015, având codul de clasificare BT-II-a-A-01929 și fiind alcătuit din următoarele 2 obiective: Biserica "Sf. Nicolae"-Popăuți - datând din anul 1496, având codul BT-II-m-A-01929.01 și Turnul clopotniță - datând din 1496, având codul BT-II-m-A-01929.02

9

Biserica cu hramul "Sfântul Gheorghe" din Hârlău

Biserică cu hramul "Sfântul Gheorghe" din Hârlău, a fost ctitorită de Ștefan cel Mare și Sfânt în anul 1492 și este considerată parte a ansamblului Curții domnești din Hârlău.

Reședința domnească din Hârlău a fost una dintre reședințele preferate ale domnitorului moldovean, mai ales către sfârșitul domniei. La 12 iulie 1499, Ștefan cel Mare a semnat la Hârlău Tratatul de pace cu polonii regelui Ioan Albert.

Se află în orașul Hârlău (județul Iași), la o distanță de 74 km de municipiul Iași.

10

Biserica "Cuvioasa Parascheva"

Biserica "Cuvioasa Parascheva" din Cotnari este atribuită de tradiție voievodului Ștefan cel Mare (1457-1504). Pisania a fost distrusă, astfel că nu se cunosc date referitoare la construcția lăcașului de cult.

În Lista monumentelor istorice din județul Iași este trecut anul 1493 ca an al construcției.

11 Palatul Culturii din Iași

Palatul Culturii din Iași este o clădire emblematică, construită în perioada 1906 - 1925, în perimetrul fostei curți domnești medievale moldovenești, pe locul fostului palat domnesc.

Astăzi, Palatul Culturii este sediul Complexului Muzeal Național Moldova, ce cuprinde Muzeul de Istorie al Moldovei (1916), Muzeul Etnografic al Moldovei (1943), Muzeul de Artă (1860), Muzeul Științei și Tehnicii (1955), precum și Centrul de Conservare-Restaurare a Patrimoniului Cultural (1975).

12 Biserica Sfântul Nicolae din Iași

Biserica Sfântul Nicolae Domnesc a fost construită în perioada 1 iunie 1491 - 10 august 1492 de către Ștefan cel Mare, cu arhitectură moldovenească, și se află în fața Palatului Culturii din Iași.

13 Mănăstirea Dobrovăț - Biserica "Pogorârea Sfântului Duh"

Biserica Mănăstirii Dobrovăț a fost construită în perioada 1503 - 1504, fiind ultima ctitorie a Voievodului Ștefan cel Mare și Sfânt, iar pictura din naos este considerată cea mai frumoasă din Moldova.

Biserica se află în comuna Dobrovăț la o distanță de 25 de km sud-est de Iași și la 35 de km nord de Vaslui.

Cetatea Neamț “Cuibul de vulturi al Moldovei medievale”

Cetatea Neamț sau Cetatea Neamțului este una dintre cele mai impresionante cetăți din România, ce străjuiește de peste șase secole valea râului Neamț.

Cetatea Neamț a fost construită în secolul al IV-lea, pe vremea lui Petru I, și a fost fortificată în secolul al VX-lea de Ștefan cel Mare, pentru a întări sistemul de fortificații construit în Moldova pentru apărare împotriva Imperiului Otoman.

Aici s-au scris importante pagini de eroism, cum a fost rezistența din cele 8 zile de asediu otoman, condus de temutul sultan Mahomed al II-lea după bătălia de la Războieni (1476), ori gloriosul episod, scris cu propriul sânge, de doar 19 plăieși, în fața armatei polone conduse de Ioan Sobieski, în 1691.

Cetatea Neamț este situată în apropierea orașului Târgu Neamț, la 46 de km de orașul Piatra Neamț, și face parte din categoria monumentelor medievale din România, de o valoare excepțională.

În anul 1866, Cetatea Neamț a fost declarată monument istoric. Aceasta a fost supusă mai multor demersuri de restaurare, iar după ultima intervenție din perioada 2007-2009, Cetatea Neamțului oferă vizitatorilor 21 de spații, dintre care amintim: Sala de Sfat și Judecată; Cameră taină; Sala armelor; Neagra temniță; Camera plăieșilor; Paraclisul „Sf. Nicolae”; Camera domnițelor; Lapidarium; Bucătăria; Camera de provizii; Monetăria; Camera pârălabului; Închisoarea, având două spații, dar și altele. Toate aceste spații îi poartă pe vizitatori printr-o istorie plină de gloria și farmecul timpurilor medievale.

15

Curtea Domnească și Biserica cu hramul “Sfântul Ioan Botezătorul” din Piatra Neamț

Prima atestare documentară a Curții Domnești de la Piatra Neamț apare într-un document emis în anul 1491. Curtea Domnească de la Piatra Neamț și-a îndeplinit funcțiile de curte a domnitorilor Moldovei până în secolul al XVII-lea. Frumoasa ctitorie a lui Ștefan cel Mare se mai păstrează și astăzi în orașul Piatra Neamț, fiind cunoscută drept centrul istoric al urbei. Situat pe un platou în jurul căruia s-a dezvoltat actualul oraș, complexul architectural este format din Biserica “Sfântul Ioan Domnesc”, Turnul-clopotniță și Zidul de incintă cu Muzeul Curtii Domnești.

Biserica Domnească cu hramul “Sfântul Ioan Botezătorul” din Piatra Neamț, ctitorită în perioada 15 iulie 1497 - de 11 noiembrie 1498, reprezintă cel mai valoros edificiu din Complexul Curtea Domnească. Biserica se remarcă prin elementele caracteristice stilului moldovenesc.

16

Mănăstirea Neamț

Potrivit izvoarelor istorice cunoscute până în prezent, Mănăstirea Neamț datează din secolul al XIV-lea ca organizație călugărească ortodoxă. Situată în comuna Vânători din județul Neamț (lângă orașul Târgu Neamț) într-o poiană larg deschisă pe valea pârâului Nemțișor și înconjurată de culmi împădurite, această mănăstire este cea mai veche din Moldova, fiind denumită și “Ierusalimul Ortodoxiei Române”.

Cu un bogat tezaur, Mănăstirea Neamț pune la dispoziția vizitatorilor, în muzeul mănăstirii, o bogată colecție de obiecte de cult și religioase, picturi, manuscrise și diferite piese tipografice cu o mare valoare istorică și artistică. Tot la Mănăstirea Neamț se află și cea mai veche bibliotecă mănăstirească cu 18.000 de volume, având astfel o contribuție deosebită la dezvoltarea culturii și artei românești medievale.

În biserica mănăstirii se afla icoana Maicii Domnului făcătoare de minuni, datând din anul 665. Icoana este una procesională și o icoană protectoare care de-a lungul timpului a întreținut evlavia credincioșilor și a monahilor.

Mănăstirea Războieni cu hramul „Sfinților Arhangheli Mihail și Gavril”

Așezată în mijlocul satului cu același nume, Mănăstirea Războieni, ctitorie a domnitorului Ștefan cel Mare și Sfânt din anul 1496, a fost înălțată în cinstea ostașilor moldoveni căzuți în lupta împotriva turcilor de la Valea Albă (1476).

Pisania așezată pe peretele sudic al Bisericii „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril” descrie momentul înfrângerii Moldovei în războiul pentru țară și credință. Însuși motivul construcției sale - păstrarea memoriei ostașilor iubitori de neam - face ca mănăstirea să aibă un caracter unic în seria construcțiilor bisericesti ale Voievodului Ștefan cel Mare și Sfânt. Aceasta se constituie într-un mausoleu ce adăpostește sub dalele altarului și ale pronaosului osemintele ostașilor căzuți în luptă.

Mănăstirea Războieni este situată la în comuna Războieni, la 26 km de Piatra Neamț și la 35 km de Târgu Neamț (DJ 208 Piatra Neamț -Tupilați- Hanu Ancuței), județul Neamț.

Ansamblul Monumental Podul Înalt-Vaslui

Ansamblul monumental „Podul Înalt” de la Băcăoani, județul Vaslui, este un simbol oferit de vasluieni pentru a omagia una dintre marile bătălii la care a luat parte Ștefan cel Mare, considerată cea mai mare victorie a creștinătății obținută de acesta împotriva otomanilor deoarece cu doar 40.000 de ostași a înfrânt 120.000 de turci pe 10 ianuarie 1475. După bătălia de la Podul Înalt, Ștefan cel Mare a primit titlul de „Campion al lui Hristos” și a consfințit, totodată, statutul Moldovei de Poartă a Creștinătății.

Este situat la aproximativ 12 km sud de Vaslui, în localitatea Băcăoani, pe drumul ce leagă Vasluiul de Bârlad. La locul desfășurării bătăliei a fost ridicat un monument reprezentându-l pe Ștefan cel Mare călare. Statuia a fost dezvelită la 25 octombrie 1975 cu prilejul împlinirii a 500 de ani de la victoria moldovenilor conduși de Ștefan cel Mare împotriva otomanilor, și face parte din ansamblul monumental Podul Înalt, situat pe DN24, în partea de sud a satului Băcăoani, la circa 300 de m de localitate.

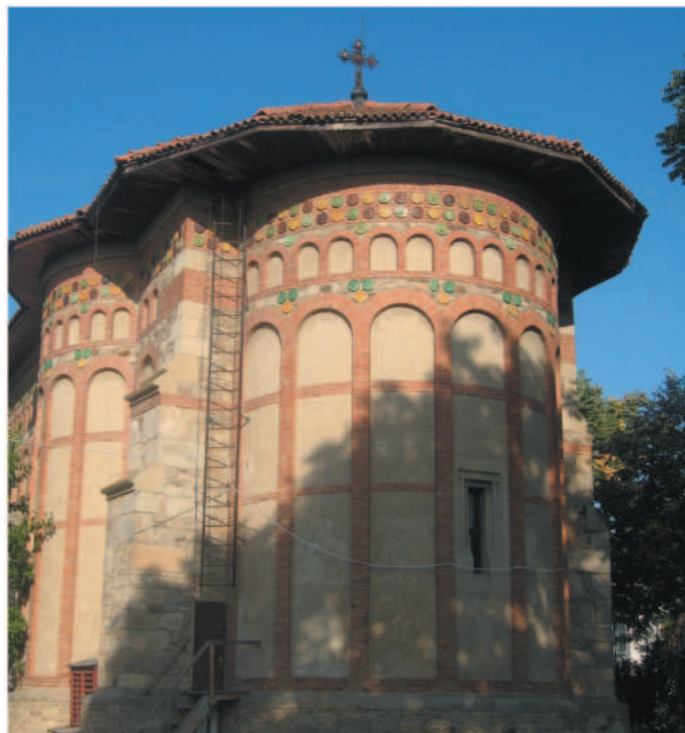

19

Ansamblul Curților Domnești de la Vaslui și a Bisericii Domnești cu hramul “Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul”

Situat la întretăierea drumurilor comerciale ce legau Marea Neagră de Marea Baltică, Vasluiul și-a consolidat poziția sa de centru comercial și urban în timpul domnitorului Alexandru cel Bun ce amenajează aici curtea domnească. În secolul al XV-lea i s-a atribuit statutul de capitală a Țării de Jos a Moldovei, la acea vreme existând un palat domnesc, ateliere meșteșugărești, locuințe ale curtenilor, ateliere de olărit, ateliere de confecționat arme, grajduri și alte acareturi.

Afectată de atacurile tătare, curtea domnească de la Vaslui este reamenajată în timpul Voievodului Ștefan cel Mare, care zidește în incinta acesteia biserica Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul (1490) cu rolul de paraclis, în cinstea răsunătoarei victorii de la Podul Înalt. Potrivit pisaniei, biserica a fost construită în câteva luni și este cea mai veche din grupul bisericilor orașenești din această perioadă. Pictura interioară realizată în timpul Voievodului Ștefan cel Mare și pictura exterioară realizată în perioada domniei fiului său Bogdan sau chiar a lui Petru Rareș s-au păstrat până în prezent, reprezentând un punct de atracție pentru turiști.

20

Biserica cu hramul “Adormirea Maicii Domnului” din Borzești-Bacău

La Borzești, în județul Bacău, s-a născut și a copilărit Ștefan cel Mare. Biserica din Borzești poartă hramul Adormirea Maicii Domnului și a fost construită din inițiativa lui Ștefan cel Mare între 9 iulie 1493 și 12 octombrie 1494 împreună cu fiul său, Alexandru-Vodă, în amintirea prietenului său din copilărie, Gheorghiiță, omorât aici de către tătari.

Alte atracții turistice din România:

JUDEȚUL SUCEAVA

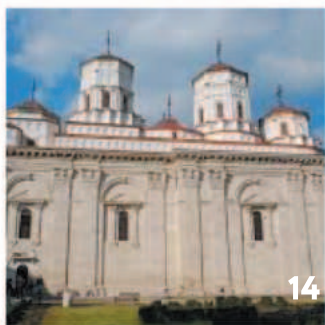
1. Biserica "Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul" din comuna Arbore, a fost inclusă în Lista Patrimoniului Mondial UNESCO în anul 1993.
2. Biserica "Adormirea Maicii Domnului" și "Sf. Gheorghe" a Mănăstirii Humor, din comuna Mănăstirea Humorului, a fost inclusă în Lista Patrimoniului Mondial UNESCO în anul 1993.
3. Mănăstirea Probota, satul Probota a fost inclusă în Lista Patrimoniului Mondial UNESCO în anul 1993.
4. Biserica "Sf. Gheorghe" a Mănăstirii "Sf. Ioan cel Nou" din Suceava a fost inclusă în Lista Patrimoniului Mondial UNESCO în anul 1993.
5. Biserica Mănăstirii Sucevița a fost inclusă în Lista Patrimoniului Mondial UNESCO în anul 2010.
6. Biserica Mănăstirii Moldovița din comuna Vatra Moldoviței este inclusă în Lista Patrimoniului Mondial UNESCO.
7. Hanul Domnesc din Suceava
8. Comuna muzeu - Ciocănești
9. Centrul de Ceramică Neagră din Marginea

JUDEȚUL IAȘI

11. Catedrala Mitropolitană
12. Mănăstirea Sfinții Trei Ierarhi
13. Colina Copou
14. Mănăstirea Golia
15. Muzeul Unirii
16. Mănăstirea Cetățuia
17. Palatul Ruginoasa

JUDEȚUL BOTOȘANI

18. Situl arheologic de la Ripiceni - Misteriosul „oraș” de pe malurile Prutului face parte dintr-o așezare uriașă, considerată printre cele mai mari descoperite vreodată pe teritoriul României, în cadrul culturii Cucuteni.
19. Mănăstirea Vorona,
20. Mănăstirea Coșula,
21. Biserica de lemn Sfântul Dumitru Vorniceni,
22. Biserica de lemn Sfântul Dumitru Ionățeni, Biserica de lemn Adormirea Maicii Domnului, Biserica de lemn Sfinții Voievozi, Biserica lipovenească "Nașterea Maicii Domnului",
23. Biserica de lemn din Dorohoi,
24. Mănăstirea Agafton,
25. Ipotesti – observator – Lacul codrilor albastru

JUDEȚUL VASLUI

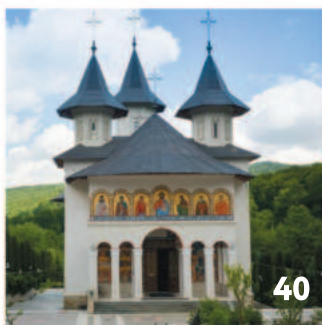
- 26. Muzeul Viticol Huși
- 27. Muzeul Eparhial de Artă Religioasă
- 28. Casa Ghica și casa Mavrocordat
- 29. Rezervația botanică "Movila lui Burcel"
- 30. Locul fosilifer "Nisipăria Hulubăț"
- 31. Muzeul Tradițiilor
- 32. Parcul Copou

JUDEȚUL NEAMȚ

- 33. Parcul Natural Vânători Neamț
- 34. Parcul Național Ceahlău
- 35. Muzeul de Artă Eneolitică Cucuteni
- 36. Muzeul Memorial Ion Creangă Humulești
- 37. Mănăstirea Agapia
- 38. Mănăstirea Văratec
- 39. Mănăstirea Secu
- 40. Mănăstirea Sihăstria

JUDEȚUL VRANCEA

- 41. Mausoleul Eroilor de la Mărășești - este un monument dedicat eroilor din Primul Război Mondial
- 42. Mausoleul Eroilor de la Soveja - monumentul este amplasat în satul Dragosloveni, comuna Soveja și este dedicat eroilor căzuți în luptele de pe cuprinsul văii Șușiței.
- 43. Mausoleul Eroilor de la Mărăști - este situat în satul Mărăști, comuna Răcoasa. Mausoleul a fost ridicat pe locul unde s-a dat bătălia din 9-17 iulie 1917 și face parte, alături de alte obiective istorice, din Câmpul istoric de la Mărăști
- 44. Mausoleul Eroilor de la Focșani
- 45. Rezervația Naturală Tișița – Cheile Tișiței
- 46. Rezervația Naturală Focul Viu
- 47. Muzeul Satului Vrancean

Ruta Voievodului Ștefan cel Mare și Sfânt în România și în Republica Moldova

Ruta va trece prin 9 localități din Republica Moldova precum și 20 localități din România ce va parcurge cca. 2000 de km și va promova obiectivele turistice reprezentate de: cetăți (Suceava, Soroca, Neamț, Tighina), domenii de cultivare a viței de vie și de producere a vinului, podgorii și beciuri domnești (Cotnari, Mileștii Mici, Cricova, Purcari, Et Cetera, Panciu-Odobești etc), mănăstiri ctitorite de voievod ((Putna, Pătrăuți, Voroneț, Volovăț, Reuseni, Sfântul Ilie, Dobrovăț, Sfântul Nicolae Domnesc, Hârlău, Sfântul Nicolae Popăuți, Cuvioasa Parascheva, Biserica Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul, Biserica Adormirea Maicii Domnului din Borzești-Bacău, Căpriana), muzee (Muzeul Viei și vinului din Hârlău și Muzeul lui Ștefan cel Mare din Vaslui, Muzeul de Istorie și Etnografie Mereni), Palatul Culturii din Iași, construit pe o veche ctitorie a voievodului, Curțile Domnești din Tg. Neamț și din Vaslui, Complexul rupestru de la Țipova, Orhei, Saharna și Monumentul lui Ștefan cel Mare din Chișinău, precum și Podul Înalt pentru sărbătorirea victoriei obținute în lupta cu imperiul otoman.

Introducerea domeniilor viticole, a podgoriilor și a beciurilor domnești în Ruta Voievodului Ștefan cel Mare și Sfânt în România și în Republica Moldova s-a datorat faptului potrivit căruia Moldova statală în evul mediu a fost una dintre cele mai importante regiuni de cultivare a viței-de-vie și de producere a vinului, iar podgoriile erau deținute de domnitorii țării. Conform părerii istoricilor, viticultura a atins apogeul în secolul XV în timpul domniei lui Ștefan cel Mare, care a creat postul de Paharnic la curtea domnească, a adus soiuri noi de viță-de-vie, a înființat crame și a modernizat procesul de producere a vinului în cadrul mănăstirilor, care au devenit centre de vinificație, iar vinul - parte a tainei împărtășaniei.

